

»V meni živi Kristus« Gal 2,20

BOŽJA BESEDA DANES 1

Revija Slovenskega bibličnega gibanja ISSN 131-5772 XV (2008)

LETO DRUŽINE 2007

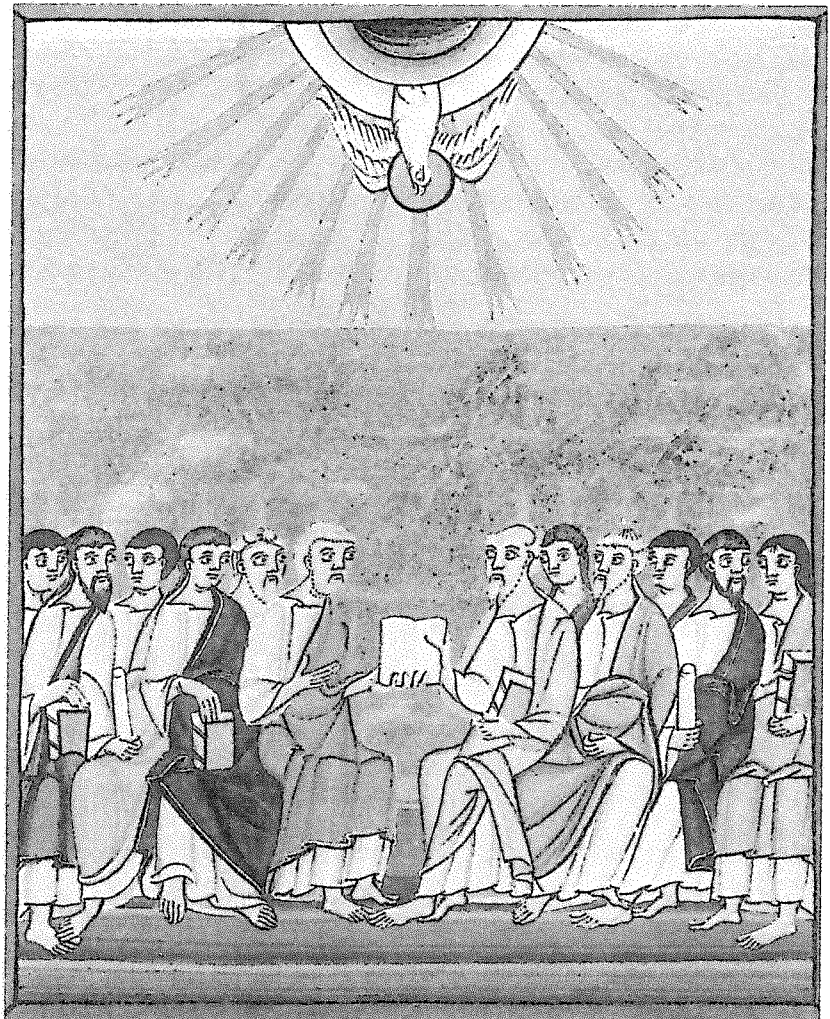
NAPROTI LETU APOSTOLA PAVLA 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009

BOG PO PAVLU KREPI DRUŽINO

PISMO RIMLJANOM 12

Pravila krščanskega življenja

9Ljubezen naj bo brez hinavščine. Odklanjajte zlo, oklepajte pa se dobrega. 10Drug drugega ljubite z bratovsko ljubeznijo. Tekmujte v medsebojnem spoštovanju. 11Ne popuščajte v vnemi, temveč bodite goreči v duhu, služite Gospodu. 12Veselite se v upanju, potrpite v stiski, vztrajajte v molitvi, 13bodite soudeleženi v potrebah svetih, gojite gostoljubje. 14Blagoslavlajte tiste, ki vas preganjajo, blagoslavlajte in ne preklinjajte jih. 15Veselite se s tistimi, ki se veselijo, in jokajte s tistimi, ki jočejo. 16Drug o drugem imejte isto mišljenje, ne razmišljajte o visokih stvareh, marveč se prilagajajte skromnim. Ne imejte se v svojih očeh za pametne. 17Nikomur ne vračajte hudega s hudim. Pred vsemi ljudmi skušajte skrbeti za dobro. 18Če je mogoče, kolikor je odvisno od vas, živite v miru z vsemi ljudmi. 19Ne maščujte se na svojo roko, ljubi, ampak dajte prostor Božji jezi, saj je pisano: Moje je maščevanje, jaz bom povrnil, pravi Gospod. 20Nasprotno: Če je tvoj sovražnik lačen, mu daj jesti; če je žejen, mu daj piti; če boš namreč delal tako, boš sipal žarečega oglja na njegovo glavo. 21Ne daj se premagati hudemu, temveč premagaj hudo z dobrim.

UREDNIKOVA UVODNA BESEDA

Dr. Rudolf Koncilija

Pri Pavlu smo začeli s Pravili krščanskega življenja

Pripravljamo se na leto apostola Pavla v vesoljni Cerkvi. V Sloveniji pa v prvi polovici leta obhajamo še leto družine. Zato smo v postnem času v dvorani Teološke fakultete v Ljubljani izvedli predavanja pod geslom: Bog po Pavlu krepi družino: Pravila krščanskega življenja (Rim 12,9–21). S tem smo v duhovno bogatih in večinoma dobro obiskanih večerih povezali pozornost na družino s Pavlovo mislijo, ki je sicer globoka in zahtevna za umevanje, na področju pravil krščanskega življenja pa kar naenkrat izostreno konkretna in praktična, pa spet tako široka, da ta pravila veljajo tako za družine staršev in otrok ter drugih, ki še živijo z njimi, kakor tudi za samostanske dru-

žine redovnikov ali redovnic, za zbor duhovnikov na čelu s škofom in zbor škofov na čelu s papežem. S tem opravičujemo tudi objavo slike na naslovni strani, ki predstavlja družino apostolov. Vsi v rokah držijo izvode Svetega pisma, s čimer je knjigi vseh knjig odrejeno osrednje mesto pri oznanjevanju in odrešenjskem delovanju Cerkve.

Zakaj smo začeli prodirati v Pavlovo misel v Pravilih krščanskega življenja? Prišlo mi je na misel, da pogledam v šestdeset izpolnjenih vprašalnikov udeležencev Katoliškega dopisnega svetopisemskega tečaja, kaj so odgovorili na vprašanje: KATERI ODLOMEK V PISMU RIMLJANOM JE TEBI POSEBEJ VŠEČ? Kar ena tretjina udeležencev je navedla odlomek 12,9–21, čeprav gre za najobsežnejše Pavlovo pismo. To nas je spodbudilo, da smo začeli pri tem tekstu. Vsak

stavek v njem je lahko naslov teme večera oziroma premišljevanja ali predavanja. Lahko bi bil tudi naslov knjige. Nekateri so presenetljivo duhovito formulirani. Postavili smo jih na naslovno stran te številke, da jih boste lažje večkrat pogledali, premišljevali in iz njih nabirali naslove za vaša srečanja.

Kolikor bi v vaše skupine in življenje radi povabili predavatelje s temami o pravilih krščanskega življenja, jih imamo pet že na razpolago s pripravljenimi in na »postnih premišljevanjih« že odpredavanimi temami, za ostale teme pa vam bomo radi poiskali dobre predavatelje, če se boste obrnili na nas. Prav tako pridejo v poštev tudi teme, ki smo jih navedli v prejšnji številki in jih je prebudilo predavanje škofa dr. Jurija Bizjaka na novembrskem letnem srečanju SBG v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani.

Božja beseda danes je revija, ki jo izdaja Slovensko biblično gibanje.

Revija izhaja štirikrat letno (marca, junija, septembra in decembra).

Naslov gibanja in uredništva:

Poljanska 2, 1000 Ljubljana,
tel.: (01)43-14-278 ali (01)43-25-105

Uredniški odbor:

dr. Rudolf Koncilija (odgovorni urednik),
doc. dr. s. Snežna Večko (razprave),
doc. dr. Marijan Peklaj (zanima me),
prof. Bogomir Trošt (dogajanja)

Cena: posamezna številka 1,25 EUR,
celoletna naročnina 5,00 EUR;

Transakcijski račun:

pri Krekovi banki,
št.: SI56 2420 0900 4563 958

Razmnožil Salve d.o.o. Ljubljana

Vsebina

UREDNIKOVA UVODNA BESEDA (<i>dr. Rudolf Koncilija</i>)	2
VESELITE SE V UPANJU (<i>Rim 12,12</i>)	
Veselo pismo v težkem položaju (univ. dipl. oec. <i>Monika Gorjan Zavadlav</i>)	3
Kako živeti krščansko veselje? (prof. <i>Alenka Nussdorfer Bizjak</i>)	4
Krščansko veselje v Flp in drugih novozaveznih tekstih (<i>pravnica Lilijana Bole</i>)	6
ROMANJE V SVETO DEŽELO (<i>Nadaljevanje</i>)	
Jeruzalem (<i>dr. Marija Stanonik</i>)	8
ZANIMA ME	
Odkritje moči spolnosti – prvi greh? (<i>doc. dr. Marijan Peklaj</i>)	10
PESMI (<i>Marjerta Longyka</i>)	
Dihaš me	10
Naj bom črepinja	16
DOGAJANJE	
Branje Svetega pisma v biblični skupini (<i>Jana Podjavoršek in Vera Pavlič</i>)	11
O letu Svetega pisma v škofiji Celje (<i>Janko Rezar</i>)	12
O letu Svetega pisma v škofiji Novo mesto (<i>prelat Božidar Metelko in Gregor Vidic</i>)	13
BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN (<i>Pripravlja s. Metka Tušar</i>)	14

VESELITE SE V UPANJU

Rim 12,12

KRŠČANSKO VESELJE

*Kako ga opiše, predstavi
apostol Pavel v Pismu
Filipljanom?
Objavljamo odgovore
treh žena:*

*univ. dipl. ekonomistka
Monika Gorjan Zavadlav*

VESELO PISMO V TEŽKEM POLOŽAJU

Vprašanje krščanskega veselja je vedno zapolnjevalo moje misli. Ob branju in razmišljanju Flp sem se zavedala, kaj moramo pravzaprav kristjani storiti oziroma delati, da bomo veseli kristjani. Tako preprosto je in tako blizu, samo vase se poglobimo, umirimo in se srečamo z Jezusom.

Pri razmišljanju in oblikovanju odgovorov sem se posluževala naslednjih virov in literature:

1. Sveto pismo
2. Rudi Koncilija: Apostolska dela. KDST Nova zaveza, 2. del, 9. pošiljka, Ljubljana 1999
3. Mati Terezija: Sadovi ljubezni, Družina, Ljubljana 2001
4. Luc Adrian: Ali je kristjane strah smeha?, prevod Lucija Hočevar, Družina, 5. 1. 2003
5. Phill Bosmans: Ne pozabi na veselje, Mohorjeva družba, Celje 1996

1. PISMO FILIPLJANOM - PAVLOVO VESELO PISMO

Pismo Filipljanom je Pavel sam napisal iz ujetništva v Efezu« okrog leta 55 po Kristusu, občestvu v Filipih v Vzhodni Makedoniji. Prav v Filipih je Pavel na svojem drugem misijonskem potovanju ustanovil prvo krščansko občestvo v Evropi.

Ob tem se takoj zastavi vprašanje, kako lahko človek v tako težkem položaju napiše veselo pismo?

Tako pismo je mogoče napisati le, če ima človek veselje v srcu in če so mu prejemniki pisma blizu. »Prijatelj piše prijateljem v Kristusu.«

Prijazen in vesel ton, ki ga Pavel uporabi v pismu, priča o tem, da mu je bilo občestvo v Filipih blizu. Rad se ga je spominjal, z njim je imel dober odnos. Bogu se je zahvaljeval za vero, ki so jo Filipljani zgledno izpričevali kljub svojim nasprotnikom. Ti nasprotniki so bili kristjani iz judovstva, ki so nasprotovali temu, da bi kristjanom iz poganstva ne bilo potrebno izpolnjevati Mojzesove posatave. Pavel deli z občestvom problematiko in krepí notranjo povezanost. V pismu izrazi skrb za prihodnost krščanskega občestva, za njihov položaj v okolju in za zveličanje njegovih članov. Pavel se s pismom občestvu tudi zahvaljuje za darove, s katerimi so ga finančno podpirali tudi kot zapornika.

2. IZVOR PAVLOVEGA VESELJA

V ječi Pavel razmišlja o svojem življenju, delu in trpljenju, ki imajo smisel le, če jih gleda v luči Jezusove smrti in vstajenja.

Pavel je kot Jud preganjal tiste, ki so pripadali Kristusu. Ob spreobrnitvi pa je spoznal, da je Jezus zanj umrl, da je resnično vstal in bil od Boga postavljen za Gospoda in Kristusa. Ta Jezus pa je prav njega napravil za svoje orodje. Izbral ga je, da bo širil evangelij. To svojo nalogo je Pavel kljub preganjanju zvesto izpolnjeval. V se težave je prenašal za Jezusa Kristusa, ker je bilo občestvo s Kristusom njegov življenjski cilj.

Ker ga Kristus popolnoma prevzame, ga napolnjuje veselje, ki ga želi deliti z občestvom, s prijatelji v Kristusu.

3. VESELJE - TEMELJNA KRŠČANSKA DRŽA

Misel na veselje je prisotno v vsem Pavlovem pismu. Veselje, o katerem govori Pavel, naj bo temeljna krščanska drža. Poleg veselja je potrebno tudi to, da se kristjani zavzemajo za življenje v miru in slogi.

Ob razmišljanju o Pavlovem veselju, ki izvira od prevzetosti od Jezusa Kristusa, začutim potrebo po tišini. V miru in tišini se povežem z Jezusom in se v teh trenutkih zavem, da se je Jezus za nas rodil, trpel, umrl in od mrtvih vstal. Da je vedno z nami, če ga le želimo in kličemo. Ali ni to spoznanje za nas kristjane vir brezmejnega veselja? To veselje nam omogoča, da lažje prenašamo svoj križ in niti težave nas ne morejo odvrniti od tega veselja.

Veselje je dar Božji. Samo tisti, ki je resnično prevzet od Boga in Jezusa Kristusa, lahko izžareva to veselje.

Krščansko veselje torej prihaja iz izkustva z Jezusom ob zavesti, da je cilj krščanskega veselja občestvo s Kristusom. Pavel polaga Filipljanom in vsem kristjanom na srce besede: »Veselite se v Gospodu zmeraj«.

4. SKLEP

Veselje je sad ljubezni, ta pa je sad vere. Temelj vsega je torej naša vera in ravnanje po njej.

Izkazovanje krščanskega veselja

Veselje se kaže v očeh. »Ko bodo ljudje v vaših očeh našli to nenehno srečo, bodo razumeli, da so ljubljene Božji otorci. Veselje je nalezljivo, zato bodite polne veselja, ko greste med uboge. Najboljši način, da Bogu in ljudem pokažete svojo hvaležnost, je, da vse sprejmete z veseljem.« (Sadovi ljubezni, Mati Terezija).

Oči pa so odsev duše in srca. Vse se torej začne v srcu, zato moramo skrbeti za svoje srce. »Vsak naj da, kakor se je v srcu odločil, pa ne čemerno ali na silo, zakaj Bog ljubi vedrega darovalca.« (2 Kor 9,7)

Krščanski humor

Vedri ljudje pa običajno premorejo tudi dobršno mero humorja. Kako pa Cerkev gleda na humor? Ali se je v cerkvi prepovedano smejati? Ali mora biti res vse tako strogo?

Ob teh vprašanjih se zamislim na ravnanje nekaterih staršev, ki pripeljejo svoje otroke v cerkev in ker seveda ti ne morejo biti tiho, jih starši umirijo tako, da jim rečejo: »Moraš biti priden, ker drugače te bo župnik okregal.«

Drug podoben primer je obisk Svetega Miklavža. Takrat so nekateri majhni otroci prav prestrašeni, ko jim starši naročijo naj molijo, sicer jim Miklavž ne bo prinesel ničesar.

Zdi se, da so bili ti starši in tudi njihovi starši in tako nazaj v preteklost, vzgojeni v duhu strogosti in to strogost prenašajo naprej na svoje otroke. Ali je res Cerkev zah-

tevala tako strogost? Seveda je za nas kristjane na prvem mestu zbranost v cerkvi, molitev, spoštovanje zakramentov, poslušanje evangelija. Ne smemo pa pozabiti na krščansko veselje in zdrav humor.

Na moja vprašanja je odgovoril članek v Družini z naslovom: »Ali je kristjane strah smeha?«

Avtor v članku najprej razloži, zakaj Cerkev ni zaupala smehu. Sledil je prikaz krščanskega humorja, ki ga na sliki iz leta 1980 upodablja papež Janez Pavel II., ki je z duhovito kretnjo odgovoril redovnicam, ki so ga gledale z daljnogledom. Ta slika pričuje o tem, da je bil ta papež humorist in da lahko celo v Bogu odkrivamo humorista, ki se zna nasmejati in tudi okoli sebe rad vidi nasmejene ljudi.

O krščanskem humorju je v članku zapisano: »Če vas vaša vera osrečuje, potem to srečo tudi pokažite.« V tem kontekstu je predstavljen primer, ko Bog starejšemu zakonskemu paru naznani rojstvo sina. Takrat namreč zadoni vesel Abrahamov glas in Sarin nejeverni nasmeh. Njun sin se imenuje Izak, kar pomeni smeh. O Kristusovem humorju je med drugim zapisano, da se morda Kristus res ni smejal, je pa brez dvoma spravljal v smeh.

Avtor članka tudi zelo nazorno prikaže, da Cerkev ni proti smehu, da pa razločuje med vrstami smeha. Tako pravi, da, če gre za smeh na račun drugih, hudoben, nespodoben in krut, ga je potrebno obsojati. Gotovo pa ni sporen, ko gre za veselje ali nasmeh:

Krščanstvo je vera veselja in križa. Na eni strani je Križani, ki je odrešil svet, na drugi pa Vstali, zmagovalec nad smrtjo. Verniki se glede na značaj in življenjski položaj poistovetijo z enim ali drugim Kristusovim obrazom. Tisti, ki se odločijo za veselje, lahko s svetim Pavlom vzklikajo: »Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se.«

prof. Alenka Nussdorfer Bizjak

KAKO ŽIVETI KRŠČANSKO VESELJE?

Pismo Filipljanom je avtentično Pavlovo pismo. Pisal ga je iz ujetništva v Efezu. Iz pisma izžareva Pavlovo veselje, upanje. Tega noče doživljati samo zase kot tolažbo v težkih preizkušnjah jetništva; deliti ga želi z vsemi kristjani. Naj bi veselje nad življenjem ob spolnjevanju evangelija ogrelo in povezovalo vse ljudi. Postalo trajnica in spodbuda za kristjane.

Pavlov prijazen ton v pismu kaže na to, da je imel s tem občestvom zelo dober odnos. Kristjani v Filipih so Pavlu pomagali z darovi, hkrati pa so potrebovali njegovo pomoč, podporo, spodbude in molitve, ker so okušali nasprotovanja kristjanov iz judovstva. Ti so namreč nasprotovali temu, da Filipljanom ni bilo treba izpolnjevati Mojzesove postave.

Pavel najprej lepo pozdravlja Filipljane, nato sledi Pavlova molitev - zahvala Bogu za občestvo v Filipih. V pismu izraža zadovoljstvo, ker to občestvo napreduje v veri in ljubezni do Kristusa. V nadaljevanju opisuje svoj položaj: je ujetnik, doživlja preganjanje, vendar ga razveseljuje spoznanje, da tako širi evangelij. V tolažbo mu je tudi molitev Filipljanov ter upanje na življenje s Kristusom. Njegovo veselje bo dopolnila tudi povezanost kristjanov, enotnost mišljenja, skrb drug za drugega. Želi, da ne bi delali ničesar iz prepirljivosti in samoljubja, bili ponižni in v drugih videli boljše od sebe. Sledijo naj Kristusovemu zgledu: bil je ponižen, čeprav Bog, je prevzel vlogo služabnika, bil pokoren do smrti. Zato ga je Bog povišal, da njegovo

ime časti vsako živo bitje na Zemlji in v nebesih.

Blagohotno sprejemanje Božje volje, izžarevanje Božje ljubezni ter veselje v upanju, veri in ljubezni - to je pravo krščansko življenje.

Veselje v Kristusu se kot osnovna tema prepleta v celotnem Pismu Filipljanom. Sam pravi, da kljub preganjanju in ujetništvu ostaja njegovo veselje živo. Izvira iz njegove zavzete ljubezni do Kristusa.

Ob spreobrnjenju je izkusil Jezusovo ljubezen - tudi zanj, preganjalca kristjanov - je trpel in umrl. Prav zato ga je Jezus prevzel. Vse svoje življenje vidi skozi prizmo Jezusovega odrešenjskega dejanja. Vse, kar Pavel težkega doživlja, je le senca v primerjavi s tem, kar je storil Jezus. In hkrati prilika za proslavljanje Kristusa, za sledenje njegovemu zgledu, za pričevanje o njem, za širjenje vere. Občestvo s Kristusom je končni cilj Pavla in vsakega kristjana; postane najvišja vrednota. Kristus je trpel, umrl in vstal - tako nas je odrešil in tudi nas približal nebeškemu kraljestvu. Za vselej je premagal smrt, obudil upanje, dal smisel našemu zemeljskemu bivanju in delovanju.

Iz kristjanov naj bi žarelo to veselje, upanje - ne nazadnje nas vedno in povsod, v vseh življenjskih situacijah spremlja, ogreva in vodi misel, da smo ljubljene. Ne samo od ljudi (njih ljubezen zna biti varljiva) - neizmerno nas ljubi Bog. Upati smemo, da bo taka drža kristjanov vplivala na celotno človeštvo. Zato ne kaže obupavati, tožiti nad neugodnimi časi, ampak trenutne ovire preživeti po Pavlovo - vse jemati kot preizkušnje na poti do Jezusa. Kot preizkušnje, ki so nam dane za osebno rast v veri in nas zblizujejo z Jezusom.

Je treba to držo vdano sprejeti ali dejavno preživeti? Vsekakor samo pasivno predajanje tokovom

življenja ni zgledno krščansko življenje. Na silo, trmoglavo uveljavljati svojo voljo pa tudi ne. Prvo vodi v apatičnost, resignacijo, izgubo upanja in vere. Bog nam je podaril svobodno voljo in sposobnosti za aktivno sooblikovanje našega življenja. Uveljavljanje svoje prevzetnosti pa je kot orkan, ki nas premetava v valovje življenja, ne privede nikamor, razen v čeri ali na dno.

Kako naj torej kristjan ravna v življenjskih stiskah, preizkušnjah, pa tudi takrat, ko je vse v najlepšem redu? Živeti polno: z veseljem in upanjem, s hvaležnostjo sprejemati izzive, se nanje odzivati v luči evangelija: sprejeti Božjo voljo in jo živeti v zavesti, da smo ljubljene, varovani - da pa je naše zemeljsko razumevanje pač omejeno.

Kaj nam torej daje moč, oporo v življenju? Veselo oznanilo: Kristus je trpel in umrl za nas, vstal, nas odrešil in vstali bomo tudi mi. Vse hudo, vse težko nam daje priložnost, da izkažemo resnično veselje v svoji veri; da nam pomaga doseči zveličanje.

Temelj kristjanovega veselja je Jezus, je temelj upanja za življenje. Ali je veselje brez Jezusa možno? Kratkotrajno da - kdor je okusil tako veselje, je kmalu začutil tudi praznino po tem bežnem opoju. Spominja na vrtinec, ki zgrabi človeka, ga vedno bolj vsrkava, zasušnjuje, pogublja, ne izpusti. Ko tako zemeljsko veselje mine (zagotovo mine, ker ne temelji na vrednotah), je človek prazen; praznino želi napolniti z novim zemeljskim hlepenjem - in tako iz dneva v dan, dokler se ga Bog ne usmili in mu daruje razmišljanje o sebi, veri, temeljih življenja; spoznanja Božje ljubezni. Šele takrat je veselje popolno - to pomeni, da ga je možno občutiti vselej in vsepovsod. Temelj tega veselja ni

nekaj minljivega, ampak trajnost Božjega.

In kako živeti kot kristjan?

Pavel nam pravi: živeti v slogi, miru in veselju. Tako življenje bi bila neprenehna molitev.

Ali to tudi res zmoremo? Iluzorno je misliti, da bo to možno samo po sebi, brez prizadevanja vsakega posameznika in brez Božje pomoči. Celo menim, da je kljub vsemu navedenemu kdaj težko. Se že oglasi »mesenost« - človeško nagnjenje ali samo šibkost, da podležemo silam zla. Vedno bolj razmišljam o tem, da je zlo res vedno in povsod na preži za delovanje. Vedno znova obuja v nas egoizem, samovšečnost, samoljubje. Vedno znova nam prišepetava, da Bogu naprtimo krivdo za svoje padce, da mu očitamo krivičnost, neusmiljeno hladnost in strogost. In pademo in klonimo. To je naše ujetništvo. Morda res neizbežno - vendar kot Pavlu - tudi nam namenjeno za rast v veri. Za to, da se ob molitvi, zaupanju v Boga, veselju nad Božjo ljubeznijo spet dvignemo, si zavestno prizadevamo za življenje v slogi, miru in veselju. Za življenje med vrvežem sveta, a s Kristusom, v Kristusu in za Kristusa.

»Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z hvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.« (Flp 4,7)

Lilijana Bole, pravnica

KRŠČANSKO VESELJE V PISMU FILIPLJANOM TER DRUGIH NOVOZAVZNIH TEKSTIH

Evangelij je oznanilo veselja in iz njega lahko kristjani črpamo moč in sprejemamo veselje, ki nam je dano za vsak trenutek, ki ga preživimo v zemeljskem življenju, tudi v času trpljenja, žalosti in raznih nadlog, ki nas tarejo, saj nam je dana obljuba, da bomo z vero presegli vsa ta dogajanja in se po smrti srečali s Stvarnikom. Poslal nam je največjega poroka za to obljubo: Jezusa Kristusa. Pavel se je s Kristusom srečal že v zemeljskem življenju, zato je toliko bolj trdna priča, ki sprejema danost z veseljem.

Ko piše Pavel Pismo Filipljanom v ječi, ne ve kaj ga čaka in vendar v pismu večkrat kliče k veselju:

V vrsticah Flp 1,25: »Zagotovo vem, da bom ostal in bom še naprej v pomoč vam vsem, tako da boste napredovali in se veselili v svoji veri«. Ponuja svojo pomoč občestvu za napredovanje v veri in da se bodo lahko veselili v veri.

Pavel se v Flp obrača na občestvo, ki ga kljub oddaljenosti čuti blizu in ga vzpodbuja, naj pogumno nadaljuje boj. Veselje povezuje z morebitnim trpljenjem, veselje je prevladujoče in je posledica vere.

»Pa če tudi bom moral izkrvaveti pri žrtvovanju in darovanju za vašo vero, se veselim in radujem z vami vsemi. Prav tako se veselite tudi vi in se radujte z menoj!« (Flp 2,17-18).

Ponovno vabi k veselju v odlomku »Resnično opravičenje« z besedami: »Sicer pa, bratje moji, bodite veseli v Gospodu« (Flp 3,1) in besede, ki

sledijo, nalagajo občestvu ravnanja za doseg tega veselja. Z besedami v odlomku Spodbude: »Veselite se v Gospodu, in to zmeraj, ponavljam vam, veselite se!« (Flp 4,4) poudarjajo, da se kristjani z razlogom veselimo in kot apostoli smo dolžni veselje prinašati tudi drugim. Pavel tudi sebe vzpodbuja k veselju, ko pravi: « ... moje veselje in moja krona stojte trdno v Gospodu ...».

Osrednja izpoved teksta v Pismu Filipljanom nas torej spominja, da je krščanska vera - vera veselja. Pavlovo povabilo k veselju v Pismu Filipljanom velja danes tudi nam. Pavel je prevzet od Jezusa Kristusa, ki se mu je prikazal v času, ko je preganjal kristjane, postavil se mu je na pot in ga usmeril drugam. Zaradi tega se Pavel veseli, saj je od Jezusa prejel nalogo, da ljudem kaže pot k Jezusu, ki je pot veselja. To spoznanje je tudi za nas neprecenljivo.

Pri prebiranju ostalih pisem apostola Pavla odkrijemo enaka povabila k veselju:

Korinčanom, o katerih je zvedel, da so se poboljšali, piše: »Pri vsej svoji stiski sem poln tolažbe in prekipevajočega veselja« (2 Kor 7,4) in to ravno zato, ker je zvedel za njihovo spreobrnitev in napredovanje v veri. Tudi ko jim govori o potrebnih darovih za svete, govori o » ... veselih darovalcih«, ki naj prispevajo, kakor so se v srcu odločili (2 Kor 9,7). Na koncu pisma jim še napiše: »Končno bratje, veselite se, spopolnajte se, spodbujajte se, bodite istih misli, varujte mir, pa bo Bog ljubezni in miru z vami« (2 Kor 13,11). Veselje velja za celotno občestvo, veselje je skupno za vse ljudi v občestvu, ki se medsebojno vzpodbujajo in gradijo mir in ljubezen med sabo.

V Pismu Kološanom (Kol 1,12-13) pravi: »Z veseljem se zahvaljujte Bogu Očetu ... On nas je namreč iztrgal iz oblasti teme in nas presta-

vil v kraljestvo svojega ljubljenega Sina«. Ob veselju ne sme manjkati zahvale, da smo iz teme našli pot v kraljestvo. V Kol 1,24 pa veselju dodaja trpljenje, ki mu ne preprečuje veselja, ampak: ga ustvarja, saj pravi: »Zdaj se veselim, ko trpim za vas. S svoje strani dopolnujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim«.

V sklepnih navodilih in pozdravih Prvega pisma Tesaloničanom (1 Tes 5,16) vzpodbuja k veselju Tesaloničane z besedami: »Zmeraj se veselite.«

V Pismu Rimljanom (Rim 12,12) pa jim piše: »Veselite se v upanju, potrpite v stiski« in v Rim 14,17 pravi: »Božje kraljestvo ni jed in pijača, temveč pravičnost, mir in veselje v Svetem Duhu.«

Ne samo Pavel tudi apostol Janez in Luka večkrat govorita o veselju (Matej in Marko ga redkeje navajata), kljub žalostnim dogajanjem, zaradi katerih bi bili lahko prej žalostni. **Tako apostol Janez omenja veselje v naslednjih tekstih:**

- ⇒ Jn 8,56 navaja Jezusove besede: »Vaš oče Abraham se je silno veselil, da bo videl moj dan, videl ga je in se vzradoval«.
- ⇒ Jn 16,20: Ob koncu Jezusovega zemeljskega življenja, apostol Janez navaja Jezusove besede: »Vi boste žalovali, toda vaša žalost se bo spremenila v veselje«.
- ⇒ Jn 16,22: Jezusove besede spet omenjajo veselje pred njegovim odhodom k Očetu: »Tudi vi ste sedaj žalostni. A spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in veselja vam nihče ne bo vzel«.
- ⇒ Jn 17,13: »Zdaj odhajam k tebi, vendar to govorim na svetu, da bodo imeli v sebi polnost mojega veselja«. Veselje, ki ga daje Jezusova beseda z njegovim odhodom k Očetu, ni

ogroženo. Evangelij zagotavlja, da bo veselje večno navzoče pri vernih.

⇒ Jn 20,20: »Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda«

Tudi evangelist Luka je poln omemb veselja:

⇒ Lk 1,14-15: Angel napove Zahariji Janezovo rojstvo in ko se ta prestraši, mu reče: »V radost in veselje ti bo in mnogi se bodo veselili njegovega rojstva, ker bo velik pred Gospodom«;

⇒ tudi Mariji reče angel v Lk 1,28: »Veseli se, milosti polna, Gospod je s teboj«.

⇒ Lk 1,41 govori o veselju ob Marijinem obisku Elizabete. Ob Marijinem pozdravu se je dete veselo zganilo v Elizabetinem telesu.

⇒ Marija izraža veliko veselje, ko pravi: »Moja duša poveličuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Rešitelju« v Lk 1,46-47.

⇒ Lk 2,10-11: Pastirji slišijo angela, ki jim oznani: »Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudi. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar«.

⇒ Lk 10,20: Jezus reče dvainšedemdeseterim, ki so mu pripovedovali, kako so jim celo hudi duhovi pokorni. »Vendar se ne veselite, da so vam duhovi pokorni, pač pa se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih«.

⇒ Lk 13,17: Množice se veselijo ob Jezusovih čudežih. Luka pravi: »Vsa množica pa se je veselila vseh čudovitih reči, ki jih je delal«.

⇒ Lk 15,7: Prilika o izgubljeni in spet najdeni ovci, ko Jezus zatrdi, »da bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kot nad devetin-

devetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja«.

⇒ Lk 19,6: Veseli se tudi Zahej, ko Jezus napove svoj obisk pri njem: »Brž je splezal dol in ga z veseljem sprejel«.

V Apd 2,46 je omenjeno veselje ob lomljenju kruha, ko piše, da so »uživali hrano z veselim in preprostim srcem«.

Pri Mateju najdemo omembo veselja v:

⇒ Mt 5,12: ko blagruje preganjane: »Veselite se in vriskajte, ker je vaše plačilo v nebesih veliko«.

⇒ Mt 17,5: ob Jezusovem spremenjenju, ko je bilo iz oblaka slišati glas: »To je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje, njega poslušajte« in

⇒ Mt 13,44: »Od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto njivo«.

Apostol Peter omeni veselje v Prvem Petrovem pismu (1 Pt 4,13): »Nasprotno, kolikor ste soudeleženi pri Kristusovem trpljenju, bodite veseli, da se boste veselili in radovali, ko se bo razodelo njegovo veličastvo«.

Veselje je povsod v tekstih povezano z osebo Jezusa Kristusa, čeprav po poslušanju njegovih besed in videnju, doživljanju čudežev sledi njegovo trpljenje, žalost in smrt, smo ob prebiranju Svetega pisma vedno znova povabljeni k veselju, kajti smrti sledi vstajenje, sledi večnost, sledijo ponovna srečanja vseh vstalih, sledi odrešenje in bližina Njega, ki ga v zemeljskem življenju le slutimo.

Veselje je povezano tudi s Svetim Duhom, ki nam pomaga pri doumevanju Jezusove osebe in njegovega Očeta. Povezano je tudi z vero, ki nam daje zagotovilo, da smo večni, upanjem, ki nam daje moč, da mu sledimo, in ljubeznijo, s katero bomo dosegli cilj, h kateremu nas Jezus vodi.

Veselje velja predvsem za uboge, »ker njihovo je nebeško kraljestvo«, za žalostne, »ker bodo potolaženi«, za krotke, »ker bodo deželo podedovali«, za lačne in žejne, »ker bodo nasičeni«, za usmiljene, »ker bodo usmiljenje dosegli«, za čiste v srcu, »ker bodo Boga gledali«, za tiste, ki delajo za mir, »ker bodo postali božji otroci«, za tiste, ki so »zaradi pravice preganjani, ker njihovo je nebeško kraljestvo«, za tiste, ki so zaradi Jezusa zasramovani, preganjani in o katerih se bo lažnivo govorilo. Ti naj se veselijo in vriskajo, ker bo »njihovo plačilo v nebesih veliko« (Mt 5 3-12).

Ali sem jaz taka? Ali se lahko veselim? Ali se moram veseliti? Kdo mi daje možnost, da sem vesela, zakaj sem lahko vesela?

Najprej in v prvi vrsti se lahko veselim, da sem tu, da živim v tem svetu, ki ga lahko občudujem in se zahvaljujem Bogu za stvarstvo, ki me obdaja, za ljudi, ki so v moji bližini in v vsaki stvari, ki se mi dogaja, lahko čutim veselje. Veseliti se moram tudi dela, ki ga opravljam doma ali v službi, z veseljem moram sprejemati preizkušnje, ki mi prihajajo nasproti. Veselje moram pripravljati tudi drugim, se veseliti njihovih uspehov, jih z veseljem vzpodbujati, predvsem v družini. Posebno veselje pa imam priložnost čutiti v dobrih delih, v molitvi in ob duhovnih dobrinah.

Za vse, kar sem, kar imam in kar prejemam, pa tudi za tisto, kar lahko dajem, moram biti hvaležna Stvarniku. Vse moje življenje naj bo prežeto z veseljem!

ROMANJE V SVETO DEŽELO

*Strokovno vodstvo, zgodovinska in svetopisemska razlaga:
akademik prof. dr. Jože Krašovec
in doc. dr. Maksimiljan Matjaž
Zbrala in uredila dr. Marija Stanonik*

PO POTEH IZVOLJENEGA LJUDSTVA IN NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA (1998, 2000)

Jeruzalem (nadaljevanje)

Staro mesto Jeruzalem se je začelo razvijati na griču med dvema dolinama in pozneje proti zahodu in jugu seglo do tretje.

1. Tista na zahodni strani griča se je imenovala »Sirarjeva dolina«, po grško Tiropeon, ki je dobila ime po izdelovanju sira. Danes je več ali manj zasuta znotraj mesta.

2. Na vzhodni strani prvotnega griča in sedanjega starega mesta je dolina Cedron, znana tudi kot dolina Joza-fat. V njej so grobovi prerokov, Absalomov grob (prim. 2 Sam 18 - 19) iz hasmonejskih časov. V primerjavi z Jezusovim časom je 29 metrov višja, toliko je bilo v dveh tisočletjih nanešeno vanjo, vogal tempeljske ploščadi pa je na istem mestu, kot je bil nekoč. Tam je skušnjavec govoril

Jezusu: »Če si Božji Sin, se vrzi dol ...« (Mt 4,6). Od tam so vrgli v globino sv. Jakoba. V dolini Cedron je voda speljana po ceveh. V vznožju Oljske gore, ki se dviga proti vzhodu, leži vrt Getsemani.

3. Bolj proti jugu in vzhodu se vije globlja Hinomska dolina (Ge Hinom ali Gehena), ki je bila svoj čas mestno smetišče, imajo jo za nečisto, od tod imena kot Dolina grešnikov, Dolina smrti, Dolina prekletstva. V Svetem pismu imamo zanjo izraz »peklenska dolina«. Morda zato, ker je simbolično vzhodna stran vedno več vredna kot zahodna. Tu naj bi bilo mesto, kjer se je Juda obesil. Zdaj to dolino spreminjajo v raj in postaja prestižno področje Jeruzalema. Švicar, ki pri tem sodeluje, se hvali, da je svojo dušo zapisal hudiču. Ironija je, da se eden od hotelov, ki sprejema tudi vladne delegacije, imenuje po Davidu. Na bližnjem pobočju, ki pa je bilo nekoč znotraj obzidja, so našli ostanke Kajfove palače.

V mestnem obzidju slovi predvsem troje vrat:

1. Mi smo iz Getsemanija krenili mimo pravoslavne cerkve sv. Štefana in se vzpeli proti obzidju ter vstopili v mesto skozi vzhodna vrata, tj. bolj ljudski vhod. Sveto pismo jih imenuje Ovčja vrata. Ovčja zato, ker je bila pred njimi tržnica z ovcami za potrebe daritev v templju. Po eni od krščanskih tradicij naj bi bili peljali diakona Štefana skozi Ovčja vrata iz mesta in ga tam kamenjali do smrti. Zato je ta vhod v mesto imenovan tudi Štefanova vrata. Katoliška tradicija postavlja kraj Štefanovega mučeništva na sever od starega mesta, blizu stavbe Nôtre Dame. Uradno se

ta vrata danes imenujejo Levja vrata; kajti Sulejmanu, ki je dal obnoviti jeruzalemsko obzidje, naj bi Alah razodel v sanjah, da skoznje hodijo v mesto levi.

Preden smo smeli vstopiti v judovski del mesta, je bila kontrola, še prav posebno so pregledovali prtljago, ki smo jo nosili s seboj.

2. Levo od Ovčjih vrat so v zidu vidna Zlata vrata, kakor so jih poimenovali v rimskem času. Verjetno je prav skoznje vstopal Jezus v Jeruzalem. Sveto pismo (prim. Apd 3,2) jih imenuje Lepa vrata. V Jezusovem času so bila odprta na tempeljsko ploščad. Od 14. stoletja so zazidana. Po pričakovanju Judov bo skozi zlata vrata vstopil Mesija. Desno od Zlatih vrat, severno od templja, je nekoč stala palača Antonia. Po izročilu je v njej ob posameznih priložnostih stanoval Poncij Pilat. Takrat je bila ta stavba še zunaj obzidja.

3. Na severni strani starega Jeruzalema so prva Herodova vrata, ki vodijo v strogo muslimanski predel, kamor drugi zaradi nestrpnosti ne hodijo. Do leta 1967 je bila tu meja med Jordanijo in Izraelom. Arabci mislijo, da jim bodo Izraelci dali nazaj ves vzhodni del Jeruzalema. Tu mislijo (Arafat), da bi imeli glavno mesto in gradijo že parlament. Toda verjetno jim tega mednarodna skupnost ne bo dovolila. Judje ne bodo dali tega iz rok, Arabci pa ne izpustili. Tu so Judje nezaželeni.

Ob Kristusovem procesu je mesto segalo do sedanjih Jafskih vrat, ki so na zahodni strani. Golgota je bila tedaj zunaj mestnega obzidja. V mesto jo je zajel tako imenovani drugi zid,

Herod Agripa pa je leta 44 dal zgraditi tretji, severni zid, ki je segal do sedanjih Damaščanskih vrat na severu. Jeruzalem je obdan z mogočnim obzidjem iz 16. stoletja, največ pa ga je ostalo še iz križarskih časov (12. stoletje) in ves čas služi svojemu namenu.

4. Od cerkve Božjega groba se gre proti Jafskim vratom, nato levo mimo trdnjave, t.i. Citadele, ki ima v temeljih kamne še iz Herodovega časa (kraljevska palača), nad njimi so plasti iz muslimanskega obdobja (15. in 16. stoletje). Kristjani Citadelo radi imenujejo »Davidov stolp«. Po tej poti se znotraj obzidja proti jugu pride do Sionskih vrat. Odseva jo polpreteklo zgodovino, saj so tako obstreljena, da na njih ni ped celega zidu, da mora človeka zažeti pri srcu. Še prej se levo od Jafskih vrat znotraj obzidja pride v armenski del Jeruzalema. Sv. Jakob je stolnica armenske Cerkve. Na enih od vrat na ulico so oči prestregle Map of Armenian Genocide (zemljevid armenskega genocida).

Zdaj smo v judovskem delu starega Jeruzalema. Nekoliko naprej je bila na ozki ulici zapora z rentgenskim preverjanjem romarjev, kot na letališču. Prihajali smo v »judovsko četrt«, zato so bili potrebni varnostni ukrepi. Prišli smo na velik raven trg. Pred nami je bil »zid žalovanja«, kjer Judje molijo in prosijo za prihod Mesija, da bi znova zidali tempelj. Pri molitvi besede 'Bog' ne izgovarjajo, temveč se ob vsaki besedi, ki nakaže Boga, priklonijo. Zato se stalno priklanjajo. (Ker je to molitveno zibanje enakomerno in neprekinjeno, je morda bolj pravilna razlaga, da ga prakticirajo ne glede na omenjanje Boga v besedilu.) Z nihanjem telo sodeluje pri molitvi. Z ograjo imajo ločen ženski in moški prostor ob zidu. Mnogi moški, tudi mladi, so značilno judovsko oblečeni, imajo tipične 'kapice' oz. klobuke, dolge zalisce ... Blizu ograje na moški strani je rabin učil dečke odstavke iz Tore.

Zaradi njihovih dolgih kodrov ob ušesih sem mislila, da so deklice. Zid je zahodna stena podpornega zidu za tempeljsko ploščad, iz velikih kamnov, dal ga je graditi Herod. Med kamne Judje zatikajo tudi lističe z molitvami, prošnjami, zahvalami ... Vse to mi deluje slovesno in nekako žalostno. Ko smo se nekoliko bolj približale zidu na ženskem delu, nas je varnostnik opomnil, da ne smemo nositi križca na vidnem mestu. Križ je za Jude znamenje smrti, zaničevanja, ničvrednosti - simbol ubijanja. Morda nekoliko podobno, kot bi pri nas pomenila mrtvaška glava in še slabše. Ja, križ, znamenje, ki se mu bo nasprotovalo. Križe, ki jih nosimo na verižicah, smo torej umaknili, da jih ne bi žalili.

Papež Pavel VI. je po obisku Svete dežele v Jeruzalemu ustanovil Eku-menski inštitut. Ena sama armenska družina, ki je ostala brez potomstva, je zgradila te stavbe, sicer so last Vatikana. V njem teologi različnih krščanskih veroizpovedi (katoliški, pravoslavni in protestantski) študirajo Sveto pismo. Navadno prihajajo sem za eno leto, največ iz Amerike. Tako so bili iz Slovenije uršulinka dr. Snežna Večko, sedanji pomožni koprski škof dr. Jurij Bizjak, jezikoslovka dr. Francka Premk in dve leti akademik prof. dr. Jože Krašovec. Zaradi veliko stikov z izraelskimi ustanovami, odvisno od usmerjenosti direktorja, gojijo tudi dialog z Judi, posebno srečanja na višji akademski ravni. Imajo tudi bolj ali manj popolno krščansko knjižnico. Različne knjižnice v Jeruzalemu poskušajo pokrivati posamezna področja, nobena pa ne pokriva vsega.

Od Damaščanskih vrat je pet minut do Via dolorosa, na levi strani je pošta, tu se menja denar in čaka na taksi (xšerut). Ko je poln, odpelje. Levo od Damaščanskih vrat je Rockefellerjev muzej. Na hribu Skopus (Opazovalnica) je danes Hebrejska univerza s sedmeroravnim svečnikom (judovsko: menora). Deluje kot utrdba, bunker. S Skopusa so rimski

vojskovodje nadzorovali obleganje in napade na Jeruzalem 1. 70. Padeč Jeruzalema je od judovskih verskih strank preživela le smer farizejev in v veljavi so ostale le protokanonične knjige.

Skozi gnečo smo se pririnjili pred tempeljsko ploščad, ostanek Herodovega templja - najbližje prostoru, ki je Judom najsvetejši, pa ne smejo vstopiti. Vendar zaradi muslimanskega praznika tudi mi nismo mogli naprej. Trajal je več dni, zato ploščadi sploh nismo videli. Ob tem prazniku (»kurban bajram«) koljejo in darujejo živali (jagenjčke) za svoje rajne, kakor so jim obljubili. Ta razlaga mi je razjasnila, zakaj sem sredi mestnega vrveža videla, da sta dva domačina gnala mimo samostana Flagellatio zrejeno ovco. Tedaj še nisem vedela, zakaj.

Veliki tempelj s ploščadjo je zgradil kralj Herod. Nad tem prostorom ima zdaj patronat jordanski kralj. Sedaj sta na tempeljski ploščadi dve mošeji. Obe so zgradili Arabci v 7. stoletju. Zakaj dve mošeji? Omarjeva mošeja, vsa v štukaturah, ni bila mišljena kot molilnica, ampak kot spomin na tempelj. V njej je na sredi skala Morija, na kateri naj bi po izročilu Abraham daroval Sarinega sina Izaka - muslimani trdijo, da Izabela, sina svoje dekcle. Za muslimane je to najpomembnejši del Svetega pisma. Kalif Omar je razglasil, da je od tu šel Mohamed v nebesa. Omarjeva mošeja je oktagonalna stavba, zunanje stene so obložene z modrimi ploščicami in njena pozlačena kupola se sveti v soncu, da obvladuje vse mesto. Mošeja El Aksa, ki je dejansko prostor za molitev, ima sedem ladij in zelo spominja na krščansko baziliko. Tu je bil v križarskih časih sedež vitezov templjarjev.

(se nadaljuje)

ZANIMA ME ...

doc. dr. Marijan Peklej

Odkritje moči spolnosti – prvi greh?

»Ne vem, kako današnja uradna eksegeza razume izvirni greh. Ko govorim z različnimi ljudmi, vidim, da jih vse več tako razmišlja in tudi sam se vedno bolj nagibam k mišljenju, da izvirni greh ni bil to, da je Eva preprosto utrgala sad z drevesa in ga dala Adamu, ampak da je bila to spolnost. Zato sta spoznala, da sta naga ne samo v simboličnem, ampak tudi v seksualnem smislu. K tej misli me je nagnila tudi trditev – ne vem točno, kje sem to prebral – da je človek determiniran od treh stvari: od Boga, spolnosti in smrti. (...) Tudi dejstvo, da neposredno omejevanje spolnosti pogosto doživljamo kot žalitev, kaže na to, da smo z njo še kako obremenjeni (...).«

Izvirni greh je izraz z več pomeni. V cerkvenem nauku, ki se je razvil na osnovi Rim 5,12.15-19, pomeni izvirni greh tisto pomanjkanje odrešenosti, ki ga vsak človek prinese na svet. Ta človekova pomanjkljivost pa naj bi imela zvezo z zgodbo o Adamu in Evi v 1 Mz 2 - 3. Meni se zdi tolmačenje, da greh v raju pomeni odkritje spolnosti ali spolni prestop, zelo malo smiselno. Argument v prid tej razlagi je spoznanje nagote in z njo povezani občutek sramu. Ker vem, da so bili tudi nekateri zelo ugledni eksegeti tega mnenja, vas ne želim za vsako

ceno prepričevati, da je kaka druga razlaga boljša. Zame je jasno, da – seveda po črki pripovedi – človek spozna spolnost in se razveseli njene lepote in izredne moči v 1 Mz 2,18-24. In tu ni nobenega greha! Prvi mož in prva žena pač zaživita kot mož in žena. Soglašam s tistimi razlagami, ki pravijo, da je »greh« prvega človeka simbol vsake človekove neposlušnosti proti Bogu in zato v njem ne smemo videti kakega konkretnega greha, seveda še najmanj »rabutanje« sadja. Prepričljiva se mi zdi tudi teza, da je za to mitološko pripovedjo izkušnja izraelske zgodovine in preroška kritika podleganja Izraelcev privlačnosti kanaanskega kulta. Vendar je sporočilo univerzalno, velja za vse ljudi, ne samo za Izraelce.

Spolnost se v 1 Mz 3 nakazuje, ko Bog napove ženi kazen v obliki težav pri nosečnosti in porodnih bolečin, potem pa ob poimenovanju Eve kot »matere vseh živih«. Prvikrat se spolno občevanje izrecno omenja v 1 Mz 4,1, ko je rečeno, da je »človek spoznal svojo ženo Evo«, a tudi tu ni nobenega greha in tudi ne pomeni, da pred tem ne bi imela spolnih odnosov. Gre za način izražanja, ki pripravlja rojstvo, v tem primeru prvorojenca Kajna. Torej imamo v 1 Mz 3 v zvezi z drevesom spoznanja greh vseh grehov, predstavlja vsak greh, ki ga kdaj stori kak človek, prvi konkretizirani greh pa srečamo v naslednjem poglavju: umor, bratomor. Glagola 'spoznati', ki se večkrat uporablja v Svetem pismu za spolno občevanje moža in žene, glede na sobesedilo ni mogoče

povezovati s tistim spoznanjem, ki naj bi ga s svojim sadom dajalo drevo sredi vrta (1 Mz 3,6). Bolj se strinjam z A. Frossardom, ki v svoji knjigi Bog v vprašanih piše o prvem grehu kot o zanikanju Božje podobe. Takole komentira »seksualno« razlago izvirnega greha: »Toliko so poudarjali to 'poželenje', da so sčasoma pristali pri tem, da so izvirni greh izenačili z 'grehom mesa' in samo z njim« (str. 173). To pa je nevarno in seveda zgrešeno zoženje, za katerega v Svetem pismu ni osnove.

Dihaš me

Dihaš me,
živiš me,
me vzgibaš
in me nosiš,
me ljubiš in dopuščaš,
svetiš v meni
in me puščaš temno,
me dvigaš in
z mano padaš.

Podarjaš mi mavrico,
oblake in sonce,
sestre in brate -
svoja čudesa -
za njimi si skrit.

Tako me vabiš,
čakaš in kličeš,
da Te iščem,
čakam in kličem -
vedno z mano -
moj sladki Drugi.

Marjeta Longyka

DOGAJANJE

Jana Podjavoršek in Vera Pavlič

Branje Svetega pisma v biblični skupini

V septembru smo člani bibličnih skupin romali k sedmim Janezovim cerkvam Male Azije (Zapiši, kar vidiš, v knjigo in pošlji sedmim Cerkvam: v Efez, v Smirno, v Pêrgamon, v Tiatiro, v Sarde, v Filadelfijo in Laodikejo (Raz 1,11). Naše romanje smo začeli že prej, z osebnim premišljevanjem v bibličnih skupinah Andreanum v Mariboru in v Ljubljani ter na duhovnih vajah s Svetim pismom v Kančevcih.

Na srečanjih v bibličnih skupinah si prizadevamo slediti petim korakom branja Svetega pisma, ki jih bomo predstavili s konkretnim primerom enega naših srečanj. Prizadevamo si, da branje ne ostaja zgolj na strokovno-raziskovalni ravni ali zgolj na ravni razpravljanja, temveč, da Sveto pismo vedno bolj postaja tudi knjiga naših življenjskih izkušenj. Kot občestvo rahljamo zemljo naših življenj, da bo lahko vzklilo seme Božje besede in se v skupni molitvi obračamo Nanj, ki daje rast.

1. korak:

Vstop v molitev - želja

po srečanju z Besedo življenja

Kot otroci se odpiramo Besedi. Na začetku zavestno naredimo znamenje križa s prošnjo k Očetu, da bo vodil naše misli in razum, s prošnjo k Sinu, da bo govoril po naših besedah in s prošnjo k Svetemu

Duhu za dar spoznanja in ljubezni, da bomo to, kar spoznavamo, udeležili v naših življenjih. Sledi krajša molitev:

Gospod Jezus, zahvaljujemo se ti za tvojo prisotnost.

Daj nam milost, da bomo zrl bogastvo razodevanja tvoje besede s katero nas vabiš naj sprejmemo neusahljivi vir življenja, ki nam ga podarjaš. Amen.

H Gospodu prihajamo z vsem, kar smo, iz vsakdanjega hitenja. Začetna molitev in prošnja k Svetemu Duhu nas umiri, osvobodi skrbi in odpira Božji besedi.

2. korak:

Branje in pomnjenje prebranega

Nekdo naglas prebere izbrani odlomek, ostali pozorno prisluhnemo. Prisluhniti Božji besedi namreč pomeni utihniti v sebi, da bomo lahko Besedo sprejeli za svojo. Na romanju nam je bilo dano, da smo se srečali s toposom (krajem, sedmimi cerkvami), zato si ob branju lažje predstavljamo kraj in se živimo v dogodke.

Ostanemo v tišini, vsak zase odlomek prebere še enkrat, dvakrat. Besede, ki jih ponavljamo, postajajo naše. Božja beseda pa je živa in dejavna, se nas dotika, nas vznemirja ... Izmenjamo in podarimo si, kar nas je ob poslušanju in branju nagovorilo, vzpodbudilo, vznemirilo, in tako prebrano besedo ponavljamo.

Čas pred srečanjem je za tistega, ki ga bo vodil, privilegiran čas za branje in premišljevanje ob izbranim odlomku. Po vsaki besedi, zapisani v Svetem pismu, nam go-

vori Gospod. Iščemo njen globlji pomen, ne le v svoji notranjosti, radi tudi kaj preberemo in nova spoznanja delimo z drugimi ...

Začeli smo z branjem prologa in epiloga knjige Razodetja. Ob Raz 22,6-21 pa nam je Vera Pavlič predstavila bogastvo sporočila tega odlomka.

Z videnjem novega Jeruzalema se končajo videnja poslednjih dogodkov odrešenjske zgodovine. Knjiga se konča z epilogom, kjer so povzeta temeljna sporočila in dane nove spodbude.

V zaključku angel poudari, da so besede zanesljive in resnične. Bog je poslal svojega angela, da bi pokazal svojim služabnikom, kar se mora vsak čas zgoditi. Resnični prerok pričuje o tem, kar mu je bilo razodeto po Svetem Duhu in ne po lastnem navdihu: kar je videl in slišal.

Glej, pridem kmalu. Jezusova obljuba, da bo preskušeni stal ob strani v stiskah, ki jih bodo prestajali. Zajeta pa je tudi obljuba Drugega prihoda kot veselega upanja nebes za Cerkev.

Blagor mu, kdor ohrani preroške besede. Blagor ni samo v tem, da daje Beseda moč v času preganjanja, ampak očiščuje in varuje pred prilaganjem svetu.

Ko Janez spet vidi osupljive podobe nebes, ko mu angel vnovič potrdi resničnost Božje besede in Jezus oznani skorajšnji prihod, ga ob teh videnjih preplavi tolikšna sreča, da bi molil kar angela, ki mu je ta videnja posredoval.

Angel mu razloži, da je tudi on le Božji služabnik (kakor Janez), a mu strogo zapove, naj moli k Bogu.

Prav ta zapoved Janezu in vsemu človeštvu (14,7) je tema knjige, saj velik del človeštva raje moli k zveri. Janeza angel prišteje med preroke in tiste, ki ohranjajo besede knjige in so s tem dediči njenih blagoslovov.

Če primerjamo naročilo Janezu z naročilom Danielu (Dan 12,4: Ti, Daniel, pa ohrani skrivnost besed in zapečati knjigo do časa, ko bo konec), lahko razumemo, da je knjiga Razodetja namenjena in aktualna za generacije od časa sedmih cerkva do Kristusovega drugega prihoda.

Glej, pridem kmalu in z mano pride moje plačilo, da povrnem vsakomur po njegovem delu. (Raz 22,12)

Knjiga Razodetja ni samo prerokba, je pismo napotkov za življenje v zvestobi Bogu in vztrajnosti v takem življenju, skupaj s plačilom za tiste, ki živijo tako.

Jaz sem Alfa in Omega, Prvi in Zadnji, začetek in konec. (Raz 22,13)

Jezus je Začetek. Ni začetka pred Njim, saj On obstaja večno. Ta vrstica je ena od najtrdnjših dokazov o Božji naravi Kristusa in je pomembno, da prihaja šele 9 vrstic pred koncem SP.

Blagor njim, ki perejo svoja oblačila, da bi imeli pravico do drevesa življenja in da bi smeli stopiti skozi vrata v mesto. (Raz 22,14)

Vsak, kdor hoče vstopiti v mesto, mora prej oprati svoja oblačila v Jagnjetovi krvi, stopiti skozi vrata (Jezusa), da doseže večno življenje.

Nič nečistega ne more v mesto (Raz 22,15), to je sveto mesto, mesto Boga in tistih, ki so zapisani v Jagnjetovi knjigi življenja.

In Duh in nevesta pravita: »Pridi!« In kdor posluša, naj reče: »Pridi!« In kdor je žejen, naj pride. Kdor hoče, naj zastonj zajame vodo življenja. (Raz 22,17)

To je zadnja ponudba odrešenja. Odrešenje Boga je zastonjski dar, ki je ponujen vsem, le hoteti ga morajo prejeti. Zahteva aktiven odnos, treba je le priti in zajeti. (Iz 55,1)

Tako je na koncu zadnje knjige,

zadnjega pisma Boga človeku, še enkrat izrečeno že tolikokrat povedano vabilo, naj človek vendar sprejme Božji dar: življenje v svetem mestu, kjer prestolujeta Bog Oče in Sin, kjer reka življenja napaja drevesa življenja, da obrodijo obilen sad.

3. korak:

Molitev in ponotranjenje

Branje Svetega pisma vedno spremlja molitev. Božjo besedo, ki jo sprejemamo z očmi in ušesi, lahko ponotranjimo. Tako pronica v našo notranjost in postaja naše življenje.

Skupnemu razmišljanju zato sledi osebno razmišljanje, molitev ob svetopisemskem besedilu. Vzame si čas, da vsak zase odlomek prebere še enkrat in se v tišini prepusti Božji besedi.

Molitev ob svetopisemskem besedilu začnemo s konkretno in pristno prošnjo: Kaj mi/nam želiš povedati prav po tem odlomku? K čemu me/nas vzpodbujáš v mojem/naših življenju/ih? ...

4. korak: Prošnja z vero

Vera je dar, za ta dar pa je treba vedno znova prositi. Izročanje Bogu in odpiranje Božjemu krepni odnos med Bogom in človekom, krepni našo vero.

Zapišem/o spoznanje in sklep, kako bom/o sporočilo tega odlomka živel/i z Njim. Prošnje v zaključni molitvi izrečem/o na glas in tako postajajo naše skupne prošnje k Njemu, Izviru vsega dobrega. Skupna molitev in prizadevanja za izpolnjevanje Besede v vsakdanjem življenju nas povezuje v občestvo in opogumlja, da naredimo še naslednji korak.

5. korak:

Pripovedovanje in delovanje

Božja beseda je hrana (duhovna), pomembno pa je, da to hrano ponesemo tudi drugim (v naše domove, na delovna mesta, šole...). Molitev se ne konča v meni. Pošilja me v življenje z zagotovitvijo: jaz sem z vami vse dni do konca sveta (Mt 28,20).

Pet korakov, pot ki jo vsak mesec znova začnemo, je trening branja, poslušanja in izpolnjevanja Božje besede, naše življenje pa dobiva okus ljubezni, veselja, miru, potrpežljivosti, blágoti, dobrotljivosti ... (prim Gal 5,22).

Janko Rezar, predstavnik celjske škofije v odboru SBG

O letu Svetega pisma v škofiji Celje

V celjski škofiji smo leto Svetega pisma vključili med pastoralne smernice našega dela.

Načrtovanju biblične pastorale v letu Svetega pisma smo posvetili sejo dekanov celjske škofije (24. januarja 2007), na katero je bil povabljen bibliclist doc. dr. Maksimilijan Matjaž. O letu Svetega pisma je razpravljal tudi duhovniški svet na seji 14. marca 2007, kjer je duhovnikom spregovoril bibliclist škof dr. Jurij Bizjak. Na obeh sejah je bila sprejeta splošna usmeritev, naj biblična pastorala postane srčika vse pastorale in naj se intenzivno pospešuje nastajanje novih bibličnih skupin po župnijah. Odločili so se tudi za organizacijo »problemskih bibličnih večerov«.

V škofiji je bilo organiziranih precej predavanj na temo Svetega pisma. V Domu sv. Jožefa nad Celjem je v velikonočnem tednu potekal teološki simpozij, posvečen Svetemu pismu, z naslovom »To vam oznanjamo: Besedo življenja«. Predavali so: dr. Maria Carmela Palmisano SL, dr. Irena Avsenik Nabergoj, dr. Maksimilijan Matjaž in dr. Mirjana Filipič SL. Prav tako so bili pri Sv. Jožefu v Celju od marca do maja tudi štirje svetopisemski večeri; predavali so: akad. prof. dr. Jože Krašovec, mag.

Klaus Einspieler, dr. Marjan Peklaj in zakonca Vilma in Dani Sitar. V dekaniji Gornja Savinjska dolina so podobne večere uspešno organizirali na dekanijski ravni za člane ŽPS in druge sodelavce, in sicer enkrat mesečno, vsakokrat v drugi župniji.

V škofiji je bilo nekaj svetopisemskih razstav: v Šentandražu nad Polzelo, v mestni knjižnici v Velenju, trenutno poteka razstava z naslovom »TO JE DOBRA BESEDA« v Osrednji knjižnici v Celju. Odprta je bila v ponedeljek, 29. oktobra 2007, in bo trajala do sobote, 8. decembra 2007. Knjižnica je priredila razstavo v sodelovanju s SAZU, Svetopisemsko družbo Slovenije in Ljubiteljskim gledališčem Teharje. V sklopu razstave so akad. dr. J. Krašovec, dr. M. Merše in dr. M. Glavan predstavili zbirko BIBLIA SLAVICA. Ogled razstave se priporoča duhovnikom, katehetom in katehistinjam ter veroučnim skupinam višjih razredov.

Kar nekaj skupin mladih iz več župnij celjske škofije je aprila v Mariboru sodelovalo na mladinskem kvizu o svetopisemski tematiki, ki je potekal na ravni mariborske metropolije in ga je organiziralo mariborsko bogoslovje v sodelovanju s Centrom za duhovne poklice.

Prav tako so mnoge župnije v škofiji pripravile določene aktivnosti ob letu Svetega pisma.

Vernikom so ponudili možnost nakupa Svetih pisem, nekaj župnij se je odločilo za akcijo oblikovanja evangeliarija, v katerega so vlagali prepise nedeljskih evangelijev. Ponekod so izdelali skrinjo zaveze, v katero so shranili Sveta pisma in je romala po domovih, kjer so se zbirali in prebirali Sveto pismo. Mnoge župnije so (p)oživile biblične skupine, kateheti pa so se trudili Sveto pismo še bolj vključevati v svoje katehetsko delo.

Gotovo je bilo po župnijah še več različnih izvirnih prijemov v zvezi s širjenjem Božje besede, ki morda

niso bili tako odmevni na področju škofije, a gotovo pomembni za rast Božje besede med nami. Želimo si, da bi tudi po uradnem zaključku leta Svetega pisma mnogo teh dejavnosti ostalo temelj pastorage v škofiji.

V Velenju, 8. novembra 2007

*prelat Božidar Metelko, generalni vikar
in stolni prošt škofije Novo mesto,
in Gregor Vidic, član odbora SBG*

O letu Svetega pisma v škofiji Novo mesto

Že Stična 2006 je usmerila mlade v pogostejše branje Svetega pisma z naslovom »Tvoja beseda je svetilka mojim nogam« in z izdajo male knjižice z nedeljskim evangelijem za tekoče leto. Te knjižice so razdelili med mlade po posameznih dekanijah in župnijah. Za birmance pa je bilo v nekaterih župnijah poskrbljeno, da so jim med nedeljsko sv. mašo slovesno izročili Sveto pismo. Tudi pri podelitvi npr. zakramenta prvega svetega obhajila ponekod priporočajo, naj starši otrokom priskrbijo vsaj Otroško Sveto pismo ali pa Kratko Sveto pismo v slikah. Na ravni novomeške škofije je bil prav tako dan in tudi izpeljan predlog, da se otrokom predloži nekatere svetopisemske citate, ki naj se jih naučijo na pamet. Za otroke je v teku svetopisemski projekt 'poslušam - berem - živim'. Duhovniki vzpodbujajo družine, da bi skupaj prebrale vsaj nedeljsko Božjo besedo. Nekateri družine imajo na stojalcu na mizi vsak dan napisan en stavek iz Svetega pisma iz dnevne Božje besede.

V novomeški stolnici je potekala - tako kot po drugih - slovesna razglasitev leta Svetega pisma; škof je ob podelitvi lektorata bogoslov-

cema slovesno izročil Sveto pismo katehumenom, duhovnikom in posameznim družinam.¹

Osrednja prireditelj škofije Novo mesto v Letu Svetega pisma je poimenovana Svetopisemski maraton. Na binkoštno soboto, 26. maja 2007, je škof ordinarij po slovesni sveti maši izročil knjigo Svetega pisma za 24-urno branje, ki je potekalo v kripti stolne cerkve. Pri molitvenem bdenju so se izmenjevali predstavniki bibličnih in drugih molitvenih skupin, duhovna gibanja, redovne skupnosti, mestne novomeške župnije in drugi. Molitveno bdenje s Svetim pismom se je prepletalo s pesmijo, molitvijo, prošnjami, zahvalami, odmevi in slavljenjem. Osrednji poudarek je bil na poslušanju Božje besede (oznanila), ki v poslušalcu nujno dobi odmev (prošnjo, zahvalo, slavljenje ...).

Na ravni župnij so na plodna tla naletele pobude o ustanovitvi bibličnih skupin, kar je dobrodošel prispevek k 15 bibličnim skupinam, v katerih je v prejšnjem letu aktivno sodelovalo 150 članov in članic. Nekateri župnije pa so to tradicijo v letu Svetega pisma še bolj poglobile in dobile nov zagon; v župniji Šentjernej npr. imajo že vrsto let aktivno biblično skupino, h kateri se farani skupaj z duhovnikoma zbirajo vsak tork po popoldanski sveti maši. Tako preberejo in komentirajo celotno Božjo besedo za prihodnjo nedeljo, na koncu pa vedno zaključijo z molitvijo aktualnega psalma. Prav tako se povezujejo in družno molijo vsako prvo nedeljo v mesecu, ko v župnišču poslušajo predavanje in branje Svetega pisma po poglavjih (izmenično iz SZ in NZ).

Tudi srečanja ŽPS so v tem letu osredotočena na branje in življenje iz Božje besede.

¹»Z letom Sv. pisma želi Cerkev spodbuditi vernike in vse ljudi dobre volje k pogostejšemu in globljemu branju Božje besede, premišljevanju in posnemanju dobrega v zasebnem in družbenem življenju« (Družina 1, 7. januar 2007, str. 17).

Po mnogih župnijah organizirajo predavanja za boljše poznavanje Svetega pisma, na katera vabijo poznavalce Svetega pisma. Posebno veliko jih je bilo v okviru postnih predavanj, nekateri pa imajo ta 'svetopisemski cikel' razporejen preko vsega leta.

V skrbi za povezanost med kulturo in evangelijem so nekatere župnije pripravile svetopisemsko razstavo, kjer so dale na vpogled vernikom različne izdaje Svetega pisma, od knjig, pisanih v originalnih jezikih (grško, hebrejsko) do latinskih in slovenskih prevodov iz različnih obdobj. Po leskovski dekaniji potuje razstava od župnije do župnije.

V mnogih župnijah je Sveto pismo postavljeno na vidno mesto v cerkvi, kjer ga morejo posamezni verniki tudi brati. Ponekod Sveto pismo roma po družinah - novomeška stolna župnija; ali pa vsak teden ena vas prepíše nedeljski evangelij v poseben evangeliarij, iz katerega duhovnik bere pri nedeljski maši in hkrati z ljudstvom moli za prebivalce tiste vasi (Šentjernej). Po mnogih župnijah je dan večji poudarek Božji besedi ob nedeljskih mašah s slovesnim prenosom evangeliarja do ambona.

Prav tako je ena izmed idej vplejva t. i. »Evangeljske iskric«, ki s kratkim, na veliko napisanim geslom na oglasni deski, skuša zajeti

sporočilo aktualnega nedeljskega evangelija.

Marsikje ni bila odveč zamisel, da se tudi mašne naloge v največji možni meri navežejo na seznanjanje otrok in staršev s Svetim pismom. Temu je bilo namenjeno tudi predavanje na gimnaziji, ko so obravnavali zgodbe SP.

Glede na vse te dejavnosti v iztekajočem se letu Svetega pisma lahko rečemo, da je po mnogih župnijah, družinah in posameznikih naše škofije čutiti nov polet, zagon še posebno v odnosu do branja Svetega pisma in upajmo, da tudi življenja po Božji besedi.

Novo mesto, 9. 11. 2007

BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN

Pripravlja s. Metka Tušar

APRIL 2008		
1. apr.	T Hugo Apd 4,32-37 Ps 93,1-2,5 Jn 3,7-15	»Ne čudi se, da sem ti rekel: Morate se roditi od zgoraj« (Jn 3,7).
2. apr.	S Frančišek Apd 5,17-26 Ps 34,2-9 Jn 3,16-21	»Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela nalejena v Bogu« (Jn 3,21).
3. apr.	Č Irena Apd 5,27-33 Ps 34,2,9;17-20 Jn 3,31-36	»Kogar je namreč poslal Bog, govori Božje besede, kajti on ne daje Duha na mero« (Jn 3,34).
4. apr.	P Izidor Apd 5,34-42 Ps 27,1,4;13-14 Jn 6,1-15	»Tukaj je deček, ki ima petlečmenovih hlebov in dve ribi« (Jn 6,9a).
5. apr.	S Vincenc Apd 6,1-7 Ps 33,1-2,4,5;18-19 Jn 6,16-21	On pa jim je rekel: »Jaz sem. Ne bojte se!« Hoteli so ga vzeti v čoln, a se je čoln takoj zrnasel pri obrežju, kamor so pluli (Jn 6,20-21).
6. apr.	N 3. velikonočna nedelja Apd 2,14,22-33 Ps 16,1-2,5;7-11 1 Pt 1,17-21 Lk 24,13-35	In rekla sta drug drugemu: »Ali ni rajino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« (Lk 24,32)
7. apr.	P Janez Apd 6,8-15 Ps 119,23-24,26-27,29-30 Jn 6,22-29	Jezus je odgovoril in jim dejal: »Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je on poslal« (Jn 6,29).
8. apr.	T Valter Apd 7,51-60 Ps 31,3,4,6-8;17,21 Jn 6,30-35	»Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje« (Jn 6,33).
9. apr.	S Tomaž Apd 8,1b-8 Ps 66,2-7 Jn 6,35-40	»Kajti nisem prišel iz nebes, da bi uresničil svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal« (Jn 6,38).
10. apr.	Č Engelbert Apd 8,26-40 Ps 66,8,9;16,20 Jn 6,44-51	»Pri prerokih je zapisano: Vsi se bodo dali poučiti Bogu. Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni« (Jn 6,45).
11. apr.	P Stanislav Apd 9,1-20 Ps 117,1-2 Jn 6,52-59	»Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem« (Jn 6,55-56).
12. apr.	S Zenon Apd 9,31-42 Ps 116,12-17 Jn 6,60-69	»Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti, Božji« (Jn 6,68-69).
13. apr.	N 4. velikonočna nedelja Apd 2,14a,36-41 Ps 23,1-6 1 Pt 2,20b-25 Jn 10,1-10	»Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovc. Niemu vratar odpre in ovcе poslušajo njegov glas in svoje ovcе kliče po imenu in jih vodi ven« (Jn 10,2-3).
14. apr.	P Valerijan Apd 11,1-18 Ps 42,2-3;43,3,4 Jn 10,1-10	»Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovcе gredo za njim, ker poznajo njegov glas« (Jn 10,4).
15. apr.	T Helena Apd 11,19-26 Ps 87,2-7 Jn 10,22-30	»Dela, ki jih opravljam v imenu svojega Očeta, ta pričajo o meni« (Jn 10,25b).
16. apr.	S Bernardka Apd 12,24-25;13,1-5a Ps 67,2-3,5,6,8 Jn 12,44-50	»Jaz sem prišel kot luč na svet, da nihče, kdor veruje vame, ne ostane v temi« (Jn 12,46).
17. apr.	Č Inoncenc Apd 13,13-25 Ps 89,2-3,21-22,25,27 Jn 13,16-20	»Resnično, resnično, povem vam: Kdor sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal« (Jn 13,20).
18. apr.	P Galdin Apd 13,26-33 Ps 2,6-11 Jn 14,1-6	Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni« (Jn 14,6).
19. apr.	S Leon Apd 13,44-52 Ps 98,1-4 Jn 14,7-14	»Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu« (Jn 14,12).
20. apr.	N 5. velikonočna nedelja Apd 6,1-7 Ps 33,1-2,4-5;18-19 1 Pt 2,4-9 Jn 14,1-12	»Vase srce nai se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujete« (Jn 14,1)

21.	P Anzelm	Apr 14,5-18 Ps 115,1-4,15-16 Jn 14,21-26	»Tolaznik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomni vsega, kar sem vam povedal« (Jn 14,26).
22.	T Aleksander	Apr 14,19-28 Ps 145,10-13,21 Jn 14,27-31a	»Vendar naj svet spozna, da ljubim Očeta in da delam tako, kakor mi je naročil Oče« (Jn 14,31a).
23.	S Jurij	Apr 15,1-6 Ps 122,1-5 Jn 15,1-8	»Jaz sem teta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar« (Jn 15,5).
24.	Č Fidel	Apr 15,7-21 Ps 96,1-3,10 Jn 15,9-11	»Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni« (Jn 15,9).
25.	P Marko	Ps 89,2-3,6-7,16-17 Mr 16,15-20 Apr 16,1-10 Ps 100,2,3,5	Oni pa so šli in povsod oznanjali in Gospod je z njimi sodeloval ter besedo potrjeval z znamenji, ki so jih spremljala (Mr 16,20).
26.	S Marcelin	Apr 16,11-21 Jn 15,18-21	»Vse to vam bodo delali zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal« (Jn 15,21).
27.	N 6. velikončna nedelja Jožef Delavec	Apr 8,5-8,14-17 Ps 66,1-7,16,20 1 Pt 3,15-18 Jn 14,15-21	»Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi, kdor pa me ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in tudi jaz ga bom ljubil in se mu razodel« (Jn 14,21).
28.	P Peter	Apr 16,11-15 Ps 149,1-6,9 Jn 15,26-27,16,1-4a	»In tudi vi pričujete, ker ste od začetka z menoj« (Jn 15,27).
29.	T Katarina	1 Jn 1,5-10,2,1-2 Ps 138,1-3,7-8 Jn 16,5-11	»Toda govornim vam resnico: za vas je boljše, da grem, kajti če ne grem, Tolaznik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal« (Jn 16,7).
30.	S Jožef apr.	Apr 17,15,22-34,18,1 Ps 148,1-2,11-14 Jn 16,12-15	»Še veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi« (Jn 16,12).

Maj 2008

1.	Č Vsebhod Jožef	Apr 1,1-11 Ps 47,2-3,6-9 Ef 4,1-13 Mr 16,15-20	»Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govornili nove jezike, z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpilji, jim ne bo škodovalo. Na božnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli« (Mr 16,17-18).
2.	P Alanazi	Apr 18,9-18 Ps 47,2-3,6-7 Jn 16,20-23a	»Tudi vi ste zdaj žalostni. Toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in veselja vam nihče ne bo vzal« (Jn 16,22).
3.	S Filip in Jakob	Ps 19,2-5 Jn 14,6-14	»Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveličan v Sinu« (Jn 14,13).
4.	N 7. velikončna nedelja	Apr 1,12-14 Ps 27,1,4,7-8 1 Pt 4,13-16 Jn 17,1-11a	»Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa« (Jn 17,3).
5.	P Jula	Apr 19,1-8 Ps 68,2-7 Jn 16,29-33	»Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal« (Jn 16,33b).
6.	T Dominik	Apr 20,17-27 Ps 68,10-11,20-21 Jn 17,1-11a	»Razdel sem tvoje ime ljudem, katere si mi dal od sveta. Tvoji so bili, pa si jih dal meni in so se držali tvoje besede« (Jn 17,6).
7.	S Gizela	Apr 20,28-38 Ps 68,29-30,33-36 Jn 17,11b-19	»Kakor si mene poslal na svet, sem tudi jaz njih poslal v svet« (Jn 17,18).
8.	Č Bonifacij	Apr 22,30,23,6-11 Ps 16,1-2,5,7-11 Jn 17,20-26	»In razdel sem jim tvoje ime in jim ga bom razodeval, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih« (Jn 17,26).
9.	P Pahomij	Apr 25,13-21 Ps 103,1-2,11-12,19-20 Jn 21,15-19	»Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.« Jezus mu je rekel: »Hrani moje ovce!« (Jn 21,17b).

10.	S Job	Apr 28,16-20,30-31 Ps 11,4,5,7 Jn 21,20-25	Jezus mu je dejal: »Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj ti to mar? Ti hoči za menoj!« (Jn 21,22).
11.	N BINKOŠTI	Apr 2,1-11 Ps 104,1,24,29-31,34 1 Kor 12,3b,7-12-13 Jn 20,19-23	Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda (Jn 20,20b).
12.	P Leopold	Jak 1,1-11 Ps 119,67-68,71-72,75-76 Mr 8,11-13	Zahvaljali so od njegega znamenje z neba, da bi ga skušali (Mr 8,11b).
13.	T Fatimska Mati Božja	Jak 1,12-18 Ps 94,12-13,14-15,18-8,15) 19	»Pazite, varujte se kvasa farizejev in Herodovega kvasa« (Mr 8,15).
14.	S Bonifacij	Jak 1,19-27 Ps 15,2-5 Mr 8,22-26	Privedajo mu slepega in ga prosijo naj se ga dotakne (Mr 8,22b).
15.	Č Zofija	Jak 2,1-9 Ps 34,2-3,4-5,6-7 Mr 8,27-33	Spregovoril je Simon Peter in mu rekel: »Ti si Kristus« (Mr 8,29b).
16.	P Janez	Jak 2,14-24,26 Ps 112,1-2,3-4,5-6 Mr 8,34-38,9,1	»Kaj namreč človeku pomaga, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi« (Mr 8,36).
17.	S Jošt	Jak 3,1-10 Ps 12,2-3,4-5,7-8 Mr 9,2-13	Oglasil se je Peter in rekel Jezusu: »Učenik, dobro je, da smo tukaj!« (Mr 9,5a).
18.	N Nedelja Sv. Trojice	2 Mz 34,4b,6-8,9 Ps Dan 3,52-56 2 Kor 13,11-13 Jn 3,16-18	Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil (Jn 3,17).
19.	P Urban	Jak 3,13-18 Ps 19,8,9,10,15 Mr 9,14-29	Tako je dečkov oče vzkliznil: »Verujem, pomagaj moji neveri!« (Mr 9,24).
20.	T Bernardin	Jak 4,1-10 Ps 55,7-8,9-11,23 Mr 9,30-37	»Če kdo hoče biti prvi, naj bo izmed vseh zadnji in vsem služabnik!« (Mr 9,35).
21.	S Kristof	Jak 4,13-17 Ps 49,2-3,6-11 Mr 9,36-40	»Kdor ni proti nam, je za nas« (Mr 9,40).
22.	Č Sv. Resnje Teo	5 Mz 8,2-3,14b-16a Ps 147,12-15,19-20 1 Kor 10,16-17 Jn 6,51-58	»Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta« (Jn 6,51).
23.	P Željko	Jak 5,9-12 Ps 103,1-4,8,9-11-12 Mr 10,1-12	»Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne ločuje!« (Mr 10,9)
24.	S Marija Pomagal	Jak 5,13-20 Ps 141,1-2,3,8 Mr 10,28-31	»Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj!« (Mr 10,28b).
25.	N 8. navadna nedelja	Iz 49,14-15 Ps 62,2-3,6-9 1 Kor 4,1-5 Mt 6,24-34	»Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravico in vse to vam bo navzvenom!« (Mt 6,33).
26.	P Filip	1 Pt 1,3-9 Mr 11,1-2,5,6-9,10c Mr 10,17-27	Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« (Mr 10,21)
27.	T Avguštin	1 Pt 1,10-16 Ps 98,1-2,3ab,3cd-4 Mr 10,28-31	Peter pa mu je začel govoriti: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj!« (Mr 10,28).
28.	S German	1 Pt 1,18-25 Ps 147,12-15,19-20 Mr 10,31-45	»In zasmejavali ga bodo, pljuvali vanj, ga bicali in umorili, toda po treh dneh bo vstal!« (Mr 10,34).

29. Č Maksim 1 Pt 2,5-9-12
Ps 100,2-5
Mr 10,46-52

30. P Srce Jezusovo 5 Mz 7,6-11
Ps 103,1-4,6-8,10
1 Jn 4,7-16
Mr 11,15-30

31. S Obiskanje Device Marije Srce Marijino Lk 1,39-56

JUNIJ 2008

1. N 9. navadna nedelja 5 Mz 11,18-26;28-32
Ps 31,2-4,17-25
Rim 3,21-25a;28
Mt 7,21-27

2. P Marcellin 2 Pt 1,1-7
Ps 91,1-2,14-15
Mr 12,1-12

3. T Karel 2 Pet 3,12-15a,17-18
Ps 90,2-4,14,16
Mr 12,13-17

4. S Kvirin 2 Tim 1,1-3,6-12
Ps 123,1-2
Mr 12,18-27

5. Č Bonifacij 2 Tim 2,8-15
Ps 25,4-5,8-10,14
Mr 12,28b-34
2 Tim 3,10-17

6. P Norbert Ps 119,157,160,161
Mr 12,35-37

7. S Robert 2 Tim 4,1-8
Ps 71,8-9,14-17
Mr 12,38-44

8. N 10. navadna nedelja Oz 6,3-6
Ps 50,1,8,12-15
Rim 4,18-25
Mt 9,9-13

9. P Primož Ps 121,1-8
Mt 5,1-12

10. T Bogumil 1 Kr 17,7-16
Ps 4,2-5,7-8
Mt 5,13-16

11. S Barnaba Apd 11,21b-26
Ps 98,1-6
Mt 10,7-11

12. Č Eksil 1 Kr 18,41-46
Ps 65,10-13
Mt 5,20-26

13. P Anton 1 Kr 19,9a,11-16
Ps 27,7-9,13-14
Mr 5,27-32

14. S Valerij 1 Kr 19,19-21
Ps 16,1-2,5,7-11
Mt 5,33-37

15. N 11. navadna nedelja 2 Mz 19,2-6a
Ps 100,1-3,5
Rim 5,6-11
Mt 9,36-38;10,1-8

16. P Gvido 1 Kr 21,1-16
Ps 5,2-3,5-6,7
Mt 5,38-42

17. T Gregor 1 Kr 21,17-29
Ps 51,3-6,11,16
Mt 5,43-48

18. S Marko 2 Kr 2,1-6,14
Ps 31,20-21,24
Mt 6,1-6,16-18

19. Č Ronuald Sir 48,1-14
Ps 97,1-7
Mt 6,7-15

20. P Silverij 2 Kr 11,1-4,9-18,20a
Ps 132,11-14,17-18
Mt 6,19-23

21. S Alojzij 2 Km 24,17-25
Ps 89,4-5,29-34
Mt 6,24-34

22. N 12. navadna nedelja Jer 20,10-13
Ps 69,8-10,14,17-33-35
Rim 5,12-15
Mr 10,26-33

23. P Jožef 2 Kr 17,5-8,15a,18
Ps 60,3-5,12-13

24. T Rojstvo Janeza iz 49,1-6
Ps 139,1-3,13-15
Apd 13,22-26
Lk 1,57-66,80

25. S Viljem 2 Kr 22,8-13,23,1-3
Ps 119,33,37,40
Mt 7,15-20

26. Č Viglilj 2 Kr 24,8-17
Ps 79,1-3,5-8,9
Mt 7,21-29

27. P Erna 2 Kr 25,1-12
Ps 137,1-6
Mt 8,1-4

28. S Irenaj 2 Tim 2,22b-26
Ps 74,1-4,5-7,20-21
Mt 8,5-17

29. N Peter in Pavel Apd 3,1-10
Ps 19,2-5
Gal 1,11-20
Jn 21,15-19

30. P Prvi mučenci Am 2,6-10,13-16
Ps 50,16-23
Mt 8,18-22

»Laz pa vam pravi: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo« (Mt 5,44).

»Tako bo tvoja miloščina na skrivnem, in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil« (Mt 6,4).

»Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeski Oče vam odpustil« (Mt 6,14).

»Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce« (Mt 6,21).

»Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase« (Mt 6,34).

»Ne bojte se torej! Vi ste vredni več kakor veliko vrabcev« (Mt 10,31).

»Ne sodite, da ne boste sodeni« (Mt 7,1).

Orlok pa je rasel in se krepil v duhu. In živel je v puščavi do dne, ko je nastopil pred Izraelom (Lk 1,80).

»Po njihovih sadovih jih boste torej spoznali« (Mt 7,20).

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo« (Mt 7,24).

Jezus je iztegnil roko, se ga dotaknil in rekel: »Hočem, bodi očiščen!« (Mt 8,3a).

Stotnik pa mu je odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da prides pod moje streho, ampak samo reci besedo in moj služabnik bo ozdravljen« (Mt 8,8).

»Gospod, ti vse veš, ti vse, da te imam rad« (Jn 21,17b).

Jezus mu je dejal: »Hodi za menoj in pušči, da mrtvi pokopljejo svoje mrtve!« (Mt 8,22).

Naj bom črepinja

Naj bom črepinja
naj bom ruševina
brezvodna pustinja
grenkoba pelina
razpokana struga
mrtvo pogorišče
kepa pepela
ugaslo ognjišče.

Potem pa pridi,
ko bom prozorna -
z dihom, z viharjem
in čisto svetlobo,
napolni, preplavi me
z vinom in vodo -
potem me kot Evo
na novo ustvari!

Marjeta Longyka